

Paradijselijk seizoen

Op de dag dat ik dit schrijf wordt het zomer. Het is ook de dag dat ik mijn geliefde ontmoette, Indra. Liefde is een echo van het paradijs, dat er nooit is geweest, maar wel leeft als ideaal in de werkelijkheid. Ook de zomer heeft paradijselijke trekjes, al vind ik zelf dat elk seizoen wel zijn mooie kanten heeft. Kale bomen in de herfst kunnen, vooral als het waait, van een ongelofelijke schoonheid zijn.

In de zomer is er in de Adventskerk, behalve de kerkdiensten op zondag, niet zoveel te beleven. Toen ik net predikant werd in de VCGZ viel het me op dat het activiteitenprogramma ‘winterprogramma’ werd genoemd. Inmiddels zijn we dat het ‘jaarprogramma’ gaan noemen, omdat onze activiteiten doorlopen tot juni. Maar dan houdt het ook echt op. Daarom voor de *time being* in deze nieuwsbrief alleen het zomerprogramma dat vrijzinnige kerken uit onze omgeving organiseren onder de naam ‘Vrijzinnige Zomerontmoetingen’. Verder in deze nieuwsbrief verhalen van meer algemene aard, zoals het bijzondere levensverhaal van ds. Janna

Postma, die onze kerk vele jaren intensief begeleidde en nu een stapje terug doet. Ook een mooi overzicht van de Remonstrantse geschiedenis in Zoetermeer door Marcia Boeijinga – deel drie.

Rust lekker uit in de zomer. Sommigen van u gaan misschien weg in voor- of naseizoen. Ook dan veel plezier! In september begint het nieuwe seizoen voor wat betreft de activiteiten van de Adventskerk. Alles staat dus even stil behalve op zondag. Voor de data van de kerkdiensten kunt u achterin terecht.

Ondertussen wordt er natuurlijk nog wel degelijk gewerkt. Aan de tuin bijvoorbeeld. Ik kan me herinneren van de tijd dat ik een tuin had, dat er flink gemaaid moest worden in de zomer. Daarom als dankbetuiging en als steuntje in de rug hieronder een foto van onze enthousiaste tuincommissie. U ziet op deze digitale prent v.l.n.r. Jolande Annema, Nico van Walsum, Dick Gramsma, Nicolet Veldman en Piet Daal. Wie er niet op staan, maar evengoed meedoen zijn: Cees Moerman, Saskia Stolwijk, Sieb Tuinstra en Elena Vegt. Zij scheppen winter en zomer een paradijselijk geheel rond ons kerkgebouwtje.

ds. Karl van Klaveren

Tuinplezier

Het nieuwe kerktuin seizoen is weer begonnen. We mogen gelukkig rekenen op alle vrijwilligers die ook vorig jaar mee hebben geholpen om de kerktuin te onderhouden. We hadden een gezamenlijke aftrap op 20 april. Het was een mooie dag, er is veel werk verzet en met veel plezier. We hebben ook besproken welke bijdrage we met de kerktuin kunnen leveren aan het stadstuinieren wat steeds meer

in zwang komt. Het gaat hier met name om de voedsel productie en nuttige planten en struiken voor insecten. Conclusie: een moestuin onderhouden is wel erg veel werk. Maar het vervangen van de struiken in de achtertuin door bloemen en vruchtdragende struiken en bomen is wel een optie. We denken en praten hierover verder zodat we in het najaar een besluit kunnen nemen. Als u als lezer hier ideeën over heeft, dan kunt u die bij mij kwijt.

We hebben ook een nieuw tuinschema ingesteld waarin we eenmaal per maand zoveel mogelijk gezamenlijk tuinbeurten doen. Dit hebben we afgelopen 25 mei gedaan en met succes. We waren met 5 mens sterk, zie ook de foto (van Jenny).

Nico van Walsum

Janna en Martje in de Chaco

Janna in Witmarsum in 2018

Levensverhaal

door Janna Frouwkje Postma

Oorlogskind

Ik ben een oorlogskind: geboren in februari 1945 in Assen, Drenthe. Vader Johan Postma was Doopsgezind predikant, maar zag wel iets in het gedachtengoed van de nationaal-socialisten. Hij deed bestuurlijk werk voor de bezetter. Zo was hij een tijdje burgemeester van Meppel. Moeder, Anneke Luitjens, vocht eerder wat af met haar eigen vader over het gedachtengoed van de Nazi's. Zij was op de School voor Maatschappelijk Werk in Amsterdam. Mensen als Molzer en Banning waren

betrokken bij die Academie. Hoe het zo kwam dat zij verliefd werd op mijn vader? Waarschijnlijk omdat hij charmant was en geleerd, en omdat zij zo vlak voor de oorlog nog niet kon geloven dat de burens ons land zouden bezetten en dat Vader voor ze zou gaan werken. Hij was toch als predikant afgestudeerd aan het Doopsgezind seminarie?

Emigreren naar Brazilië

Toen de Bevrijding kwam werd Vader opgehaald door leden van het voormalig Verzet. Moeder werd met mijn oudere zus Martje en mij op straat gezet. De kinderwagen mocht ze niet meenemen. Zij vond met lotgenoten een onderkomen in een onbewoonbaar verklaard huis. Drie maanden was ik toen. Zij vocht voor mijn leven, met hulp van een huisarts. Vader wist te ontsnappen uit Westerbork en reisde onder een valse naam met een Mennonietentransport van het MCC naar Zuid-Amerika. Daar kon hij in de kolonie Fernheim in de Chaco (Paraguay) werk krijgen als leraar. Moeder werd aangesteld bij de School voor Maatschappelijk werk in Amsterdam. Ze bracht ons onder bij familie in Haarlem. Goede Nederlanders. Nu

was Moeder gerehabiliteerd, maar uiteindelijk reisde ze toch met ons Vader achterna naar Fernheim. Wij waren toen zes en vijf jaar oud. Op het schip hadden wij het geweldig: Moeder was vaak zeeziek en wij werden dan in de Eerste Klas en ook in de verblijven van de bemanning onthaald en vermaakt. In Buenos Aires mochten we over naar een ander schip dat richting Chaco voer. Dwars door het oerwoud: het was meer kreupelhout, eigenlijk. Een Mennoniet haalde ons uit de haven op met een auto waar geen bodem in zat. Alleen wat steunpunten. Bij nacht kwamen we aan in Fernheim, en daar stond een bed voor ons klaar.

Wonen in een mennonietenkolonie

Zo gingen we naar een Mennonitische school. Vader werkte als leraar voor de hogere klassen. Moeder moest zich redden in een land van hitte en zand en kreupelhout met hier en daar flessenbomen. Wat wij daar allemaal hebben uitgehaald is door mijn vader later beschreven in een serie in het Doopsgezinde Weekblad: "Met Peuter en Kleuter in de Gran Chaco." Tenslotte werd ik ernstig ziek. Wij konden toen voorlopig terecht in de kolonie Volendam in Oost-Paraguay waar het klimaat milder was. Uiteindelijk mochten wij wonen in de kolonie Witmarsum in Zuid-Brazilië. Die ligt op een hoogvlakte, het klimaat is er mild. De Mennonieten daar waren vriendelijk en tolerant. Onze buurman had nog wat

“volkse” opvattingen overgehouden uit de tijd van Wereldoorlog II – ja, dat werkte ook door bij de Mennonieten daar! Hij was hoofd van de school en had ook verder wel wat te zeggen. Toen kreeg hij een hartaanval en lag achter een open raam. Wij schoolkinderen zongen voor hem. Hij overleed kort daarna en we waren allemaal bij zijn uitvaart, ook de kinderen.

Scholen in Witmarsum, links de lagere school, rechts de school voor voortgezet onderwijs; hier werden ook kerkdiensten en uitvaarten gehouden.

Terug in Witmarsum

In de afgelopen zomer/winter was ik terug in Witmarsum en daar vroeg een voormalige “Kolonieleiter” van Witmarsum mij of ik dat nog wist. Toen ik er over vertelde nodigde hij mij uit voor een maaltijd: “Ik stond naast je aan het raam.” Het geestelijke klimaat in Witmarsum werd na zijn heengaan meer ontspannen. Als families bleven wij bevriend, tot en met mijn recente bezoek. Ook mijn vader, Johan Postma, werkte hier als leraar. Hij ging ook wel voor in diensten. Daarvoor hoefde je geen predikant te zijn, maar het was wel meegenomen. Martje en ik gingen in de jaren 50 daar naar de Lagere School en daar deden we eindexamen. Lang niet iedereen in de omgeving kon naar school gaan!

Als kind in de tropen

In Witmarsum hadden wij ook een boerderij met koeien, kippen en een varken. En

10 ha rijst iets verderop. Martje en ik moesten flink meewerken na schooltijd: de koeien van het heuvelland halen en onkruid wieden. 's Avonds moesten we de rijstooft keren, en dat werd rollebollen met een lamp naast ons. Over gevaar dacht men daar niet erg na. Wij hadden ook Nederlandse en Duitstalige kinderen uit de stad in huis, die naar school gingen bij ons. Witmarsum had wat dat betreft een open instelling. Zo waren er ook goede contacten met Nederlandse kolonies. Na vijf jaar Witmarsum namen we afscheid en voeren terug naar Nederland met een schip. Onderweg passagieren op de Canarische eilanden, dat was wel het hoogtepunt.

Vader terug in Nederland

Vader Postma had in Nederland verzuimd zijn straf wegens collaboratie uit te zitten. Hij ging zich melden en daarna was hij vrij snel weer op vrije voeten. In die tijd woonden wij bij wederzijdse familieleden. Met ons jongere zusje, dat in Volendam in Paraguay was geboren. Vader werd beroepen in de Doopsgezinde gemeente in Warns en Koudum. Nu, koud was het hier wel. Vader wilde ons naar het Christelijk Lyceum hebben, Moeder was meer van het Gymnasium. Hij won. En zo hebben wij ook nog een flinke dosis Calvinisme meegekregen.

Studietijd en gezinsleven

Nu ik ouder word beginnen ervaringen in Nederland te verbleken. Er was school, ik had een hond en konijnen. Er was het Friese dorp en de gemeente. Wij deden eindexamen en gingen studeren: Martje promoveerde op talen, ik studeerde Theologie in Groningen en had daar een mooie tijd. Martje werd tolk in Duitsland, ik ging naar het Doopsgezind Seminarie en werd verliefd op een student, Wim Kuipers. Wij trouwden. Hij werd predikant in Krommenie en omstreken en later in Rotterdam. Er kwamen twee dochters (zij wonen nu in Utrecht en hebben beide werk en een gezin). Wij gingen uit elkaar en ik studeerde af aan het Doopsgezind Seminarie. Wim Kuipers overleed en inmiddels had ik een remonstrantse man gevonden. Wij gingen wonen in Den Haag en kregen nog een dochter. Zij woont nu bij haar zussen in Utrecht en is lid van de Doopsgezinde gemeente.

Predikant en pensioen

Ik heb gewerkt bij de DORE-gemeente in Delft en bij de Nederlandse Protestantenvond in Rotterdam, en ook nog bij de DoReVVH-gemeente in Zoetermeer en bij de Doopsgezinden in Den Haag: vooral aan het pastoraal werk in Zorgcentrum Oldeslo heb ik warme herinneringen. Nu ben ik met pensioen en werk af en toe als vrijwilliger bij de gemeente in Zoetermeer. Er zou nog veel meer te vertellen zijn, maar ons blad kan dat vast niet allemaal bevatten.

We vieren 400 jaar Dordtse Synode!

Deel 3: Remonstranten in Zoetermeer, 1690-1867

Ging het de remonstranten in Zoetermeer in de 17e eeuw voor de wind (zie deel 2 van deze serie), vanaf de 18e eeuw treedt daar verandering in op.

Nog in 1688 was de remonstrantse kerk van Zoetermeer één van de grootste in het land met ongeveer 230 leden. Maar dan zet de achteruitgang in: halverwege de 18e eeuw is het aantal leden gedaald naar 82, in 1806 zijn het er nog slechts 33. Deze achteruitgang is ongetwijfeld te wijten aan de oploeiende strijd tussen patriotten en prinsgezindten. Veel remonstranten steunden de patriottische partij, omdat die voor vrijheid van godsdienst was. Daarmee plaatsten zij zich tegenover de Oranjegezinde partij die de prinsen van Oranje aan de macht wilden brengen.

Politieke strijd leidt tot dood remonstrantse predikant

De politieke onenigheid werd de Zoetermeerse remonstrantse emeritus predikant Pieter van den Bosch fataal. Na de inval van de Pruisen in 1787 kwam de reactie en moesten de patriotten het ontgelden. Ds. Pieter van den Bosch, die in Zoetermeer van 1757-1760 op de kansel stond, was na zijn emeritaat teruggekeerd naar Zegwaart om daar zijn oude dag te slijten. Hij stond bekend als een vurig patriot. Op 18 september 1787 trekt in de ochtend van 18 september een troep mensen

voor het huis van Van den Bosch aan de Dorpsstraat. Ze eisen dat hij zich in oranje dost om zo te boeten voor de 'schande' van zijn patriottische denkbeelden. Na twee nachten elders te hebben doorgebracht, weten zijn belagers hem toch te vinden en van angst vlucht hij het huis uit maar belandt ongelukkigerwijs in een achterliggende sloot. De predikant, die al redelijk op leeftijd is, lukt het niet om aan de kant te komen, en verdrinkt. Zijn lichaam wordt door een groep mensen aan de oever getrokken waar hij vijf dagen blijft liggen. Naar het zich laat zeggen worden zijn neus, oren en handen volgestopt met oranje bloemen en zijn mond gevuld met schelpen (zie afbeelding boven). Uiteindelijk wordt zijn lichaam met een touw aan een schuit vastgebonden en zo naar het kerkhof getrokken waar hij zonder kist

wordt begraven.

Plundering en herbouw

Op 1 oktober, in hetzelfde jaar 1787 waarin Van den Bosch de dood vond, wordt de remonstrantse kerk (deze stond naast kasteel Huis te Palenstein in de Dorpsstraat, zie afb. 2) geplunderd en alles kort en klein geslagen¹. Ook de pastorie moet het ontgelden.

Tekening door C. Pronk uit 1731 van Palenstein en de Remonstrantse kerk in Zegwaart.

Kerk en pastorie vanaf 1800

Na 1800 lijken de remonstranten een relatief ongestoord leven te kunnen leiden. De kerk wordt echter steeds bouwvalliger wat in 1833 leidt tot het stutten van de verzwakte kap. Maar het mag niet baten. Op 28 februari 1841 vindt de laatste dienst plaats en op 1 maart 1841 wordt de kerk gesloopt. Dankzij de Remonstrantse Broederschap kan er echter een nieuwe, kleinere kerk gebouwd worden van ongeveer 11,5

meter lang en 6,5 meter breed. De eerste steen van deze nieuwe kerk (gebouwd op de oude funderingen) wordt op 13 april 1841 gelegd door Antonie Molenaar en de eerste kerkdienst vindt al plaats op 10 oktober 1841. Isaac Molenaar, vader van Antonie, schenkt de kerk in 1843 een nieuw doopbekken met standaard. Het zijn de beide heren Antonie en Isaac die in de 19^e eeuw de kerk in stand weten te houden. Werd de kerk in 1841 gesloopt, in 1855 volgt de sloop van de pastorie die een jaar later al wordt herbouwd. De achteruitgang van het aantal leden zet echter door. Het overlijden van Isaac Molenaar betekent het einde van de remonstranten per 1 januari 1867. Het aantal leden is dan tot het trieste aantal van zeven leden gereduceerd onder wie een bedeelde, een bedelares en een gelovige die ver buiten Zoetermeer woonde. Onontkoombaar gevolg is dat de kerk samen met de pastorie openbaar wordt verkocht. De kopers zijn de gebroeders Isaac en Marinus Bos die er evangelisatiebijeenkomsten houden onder de naam 'Vrienden der waarheid'. Zij konden zich niet verenigen met de vrijzinnige prediking van ds. J. van Sittert in de Oude Kerk. Het gebouw werd ook wel Bosjeskerk genoemd. Aan de bijeenkomsten

¹ Op 16 oktober 2010 onthult wethouder Patrick van Domburg samen met de Adventskerk en het Historisch Genootschap Zoetermeer een informatiebord ter hoogte van Dorpsstraat 84 en 86, met informatie over de remonstrantse kerk die hier stond (zie afb. 3).

in de voormalige kerk komt in 1887 jaar een einde. Kort daarna vestigt zich een christelijke bewaar-, naai- en breischool in het gebouw. Vervolgens dient het gebouw nog als hulplokaal van de christelijke school tot 1931, als verenigingsgebouw (rond 1940) van de hervormde gemeente, rond 1941 als verenigingsgebouw van Ora et Labora en tenslotte als ontspanningslokaal voor werklozen rond 1951. In 1954 wordt de kerk verkocht aan 'Brinkers Margarinefabrieken'.

De pastorie wordt in hetzelfde jaar als de kerk (1867) verkocht en wel aan Leendert Bol die het in 1870 weer verkoopt aan weduwe Van Sleurs. Zij verkoopt het op haar beurt in 1893 aan de gemeente Zegwaard die er in 1915 het raadhuis vestigt. Bij de fusie van Zoetermeer en Zegwaard wordt het raadhuis in 1935 verkocht, eveneens aan 'Brinkers Margarinefabrieken'.

Als Zoetermeer in 1962 als groeikern wordt aangewezen, is het zuivelbedrijf niet langer gewenst. De gemeente Zoetermeer neemt de gebouwen (kerk, pastorie en kosterwoning) met de grond over en sloopt het geheel in 1970. Alleen het wapen van het raadhuis blijft over.

In het 4e en laatste deel van "We vieren 400 jaar Dordtse Synode!" (najaar 2019) leest u meer over de terugkeer van de remonstranten in Zoetermeer ná 1867.

Marcia Boeijinga
Remonstrants lid VCGZ

*Rechts en volgende
bladzijde:
Onthulling plaquette
op 16 oktober 2010
ter hoogte van
Dorpsstraat 84-86.*

Marcia Boeijinga, bestuurslid VCGZ, voorganger Eric Cossee van de Adventskerk aan de Julianalaan, Fred van Puffelen, voorzitter van het Historisch Genootschap Oud Soetermeer en wethouder Patrick van Domburg (v.l.n.r.). (Foto: Jan van Es)

Remonstrantse Kerk

Tussen 1634 en 1670 stond op deze plaats het kerkgebouw van de Remonstrantse gemeente. Verschillen in geloofsopvattingen leidden aan het begin van de 17e eeuw tot de stichting van de Remonstrantse Broederschap, een geloofsgemeenschap die er vrijere opvattingen op nahield dan de heersende Calvinistische kerk. In 1634 kochten de Remonstranten op deze plaats in de Dorpsstraat een huis en bouwden daar achter in 1646 een rechthoekig kerkgebouw met een rietgedekt dak. In de kerk bevonden zich waarschijnlijk aan drie kanten galerijen voor extra zitplaatsen. In 1681 is het gebouw uitgebreid en het stond daarna bekend als één van de grootste Remonstrantse kerken van Holland.

De kerk was vanaf de Dorpsstraat niet te zien want hij stond achter de pastorie, een groot herenhuis van twee verdiepingen. Tijdens de strijd tussen de patriotten en prinsgezinden in 1787 is de kerk geplunderd en het interieur kort en klein geslagen. Het gebouw is toen verkleind en vanwege bouwvalligheid uiteindelijk in 1841 vervangen door een nieuw en kleiner kerkje. Dat was van steen met een pannendak en had boogramen aan de zijkant. De pastorie aan de kant van de Dorpsstraat is in 1856 gesloopt en vervangen door het huis rechts op de foto.

De Dorpsstraat in 1904.

In 1866 waren er zo weinig Remonstranten over gebleven, dat de gemeente werd opgeheven. De pastorie ging dienen als dokterswoning en vanaf 1915 als raadhuis van Zegwaard. Het kerkje diende daarna als bewaarschool en verenigingsgebouw van de Hervormde gemeente. In 1970 zijn de gebouwen gesloopt.

Gemeente Zoetermeer
Historisch Genootschap Oud Soetermeer

Literatuur:

* 'Samen onder één dak', het jubileumboek (25 jaar VCGZ) van de Adventskerkgemeente te Zoetermeer (auteurs: Ronald Grootveld en Botine Koopmans);

* 't Seghen Waert' jaargang 29 afl. 3, augustus 2010 '400 jaar Remonstranten in Zoetermeer'.

Hulp gevraagd bij viering van drie jubilea

We zijn op zoek naar mensen die willen helpen bij de viering van 400 jaar Remonstranten, 50 jaar Remonstrantse kring Zoetermeer én 50 jaar samenwerkingsovereenkomst. Drie jubilea in één jaar! Na ruim 100 jaar afwezig te zijn geweest, wordt op 7 juni 1969 de Remonstrantse kring Zoetermeer opgericht. Nog in datzelfde jaar, op 25 september, volgt de stichting van de Doopsgezinde gemeente. Remonstranten en Doopsgezinden sluiten direct een samenwerkingsovereenkomst en einde 1969 is de samenwerkingsovereenkomst tussen beide groeperingen, samen met de Vrijzinnig Hervormden, een feit. Deze drie jubilea willen we vieren. En wel op Open Monumentendag, zaterdag 14 en zondag 15 september 2019. Maar alleen lukt me dat niet. Wat zou het fijn zijn als iemand mee zou willen helpen om na te denken over de invulling van deze dag, en de aanloop ernaartoe. Vindt u het leuk om mee te denken hoe we de dag gaan invullen, mail dan naar marcia.boeijinga@gmail.com. Of bel mij: 06-29359675.

Werk aan de kerk

Ook dit jaar zal weer onderhoud gepleegd worden aan ons kerkgebouw. In de zomermaanden (de vakantieperiode van de meeste van onze huurders) zal de schilder aan het werk zijn in de kerkzaal en de Lindenbergzaal. Dit is het derde

(en voorlopig weer het laatste) jaar dat de schilder actief is. We hebben voor deze werkzaamheden van de gemeente Zoetermeer inmiddels weer subsidie mogen ontvangen. Voorts zal in september of oktober het kleine toilet gerenoveerd worden. Een wens die we al langer koesterden. De kosten worden beraamd op ruim €2500,00. De ALV van de VVP heeft er in toegestemd de helft van de kosten voor haar rekening te willen nemen. Heel fijn.

Namens het bestuur, Marja Hofman

Voedselbank Zoetermeer zoekt vrijwilligers

De Voedselbank Zoetermeer, onderdeel van de Voedselbank Haaglanden, zorgt er voor dat iedere donderdag ruim 300 gezinnen van een voedselpakket worden voorzien. Het uitdelen van die voedselpakketten gebeurt op een zestal locaties in Zoetermeer. De werkgroep Transport zorgt elke donderdag voor de bevoorrading van deze locaties en is op zoek naar de volgende vrijwilligers.

Chauffeur en bijrijder met BE of C1 rijbewijs brengt samen met 2 bijrijders tussen 8.15-12 uur of tussen 12.00-15.30 uur de voedselpakketten van Voedselbank Haaglanden naar 3 van de 6 verdeelpunten. De werkzaamheden bestaan uit het laden van de vrachtwagen in Den Haag en uitladen in Zoetermeer.

Groenterijder haalt met eigen auto kratjes om ca. 8.30 uur groente bij het Proefcentrum voor de Tuinbouw (WUR) in Bleiswijk (vlak bij de A12) en brengt deze voor 10.30 uur naar de Vredekerk in Zoetermeer. Vandaar worden de kratjes met de vrachtwagen verder verdeeld.

Brooddienst is om 9.45 in de loods aan de van Aalstlaan aanwezig om het brood

van Bakkerij Jongerius in ontvangst te nemen en te verdelen over de aanwezige kratten. De tijden zijn van 8.30 – 11.30 uur.

Loodsdienst is tussen 17.30 en 19.00 uur actief in onze loods aan de van Aalstlaan. Hij ontvangt daar de lege kratten en koelboxen die door vrijwilligers van de 6 verdeelpunten gebracht worden. Kratten en koelboxen worden opgestapeld. Bij einde werkzaamheden wordt de loods weer afgesloten.

Voor alle werkzaamheden is een draaiboek en planning beschikbaar. Uw inzet zal circa 4 uur per maand zijn of meer/minder indien gewenst.

Voor meer informatie zie onze website <https://www.voedselbankzoetermeer.nl/> of via Ronald Spaan, tel. 06-36347838 of per mail: spaanronald@gmail.com.

Bevrijd mij o Jezus

Van het verlangen om geliefd te zijn,
Van het verlangen om verhoogd te worden,
Van het verlangen om geëerd te worden,
Van het verlangen om geprezen te worden
Van het verlangen om de voorkeur van mensen te krijgen,
Van het verlangen om geraadpleegd te worden,
Van het verlangen om goedgekeurd te worden,
Van het verlangen om populair te zijn

Moeder Teresa

Moeders gebed

“Als we anderen hoorden klagen over mensen die bij het ouder worden lastig en moeilijk in de omgang werden, kwam altijd moeder ter sprake. Zij werd milder, makkelijker met de jaren. Toen haar leven ten einde liep, lag ze meer in het ziekenhuis dan dat ze thuis was. Ze had van alles, maar nooit klaagde ze; als ze ons zag, was ze altijd even vrolijk en opgewekt. Toen overleed ze, nog vrij plotseling, en stond ik voor de beroerde taak haar spulletjes op te ruimen. Er was een kistje bij

met papieren. Ik nam ze mee naar huis om alles uit te zoeken en vond toen moeders levensfilosofie. ‘Heer’, las ik in het mij zo vertrouwde handschrift, ‘beter dan ikzelf weet Gij dat ik ouder word en dat ik op een goede dag oud ben. Leer me dit te aanvaarden. Zorg dat ik niet praatziek word; zorg dat ik niet de kwalijke gewoonte aanneem overal iets op te willen zeggen. Verlos me van het verlangen me met andermans zaken te bemoeien. Maak me nadenkend, maar niet humeurig; behulpzaam, maar niet bazig. Het is jammer mijn grote ervaring ongebruikt te laten, maar Gij, Heer, weet dat ik graag wat vrienden overhoud. Laat me niet verdiepen in kleinigheden; laat me ter zake komen. Verzegel mijn lippen, wat zorgen en pijn betreft, al worden die steeds groter, steeds heftiger. Schenk me voldoende menslievendheid om andermans klachten en zorgen aan te horen; help me geduldig te luisteren. Leer me inzien dat ik me misschien ook weleens kan vergissen. Laat me liefdevol zijn, maar geen heilige, want heiligen zijn soms onverdraaglijk. Help me plezier in mijn leven te hebben. Amen.’”

Bij de verhuizing van ons kerklid Liesbeth Endert kwam haar dochter een (inmiddels vergeeld) krantenknipsel tegen dat haar moeder altijd bewaard had en waar ze veel aan moet hebben gehad. Liesbeth ging akkoord om de tekst in deze nieuwsbrief te publiceren.

Welkom

Het bestuur heet hartelijk welkom mevrouw T. Brunott. Zij heeft al een aantal diensten bij ons bijgewoond en is vriend van de Remonstranten. We hopen dat de Adventskerk u bieden kan wat u zoekt en dat u zich snel thuis zult voelen bij ons.

Afscheid

Ons lid Carla Jongerius is verhuisd naar de provincie Utrecht. Een tweetal jaren geleden melden zij en haar man Paul Geelen zich bij ons aan als nieuwe leden. Al snel hoorden we tot onze schrik dat Paul heel ernstig ziek was. Zijn overlijden had een grote impact op de gezondheid van Carla. Aangezien Carla in Utrecht makkelijker een beroep kan doen op de ondersteuning van haar kinderen, lag een verhuizing voor de hand. Wij wensen haar alle goeds!

Overleden

Op 16 april is voor ons onverwacht overleden Greet Lamboo-van der Vorm, een van onze trouwe leden. Eind januari mocht ze met haar kinderen en

(achter)kleinkinderen nog haar 90^e verjaardag vieren. Greet, zoals ze genoemd werd, en haar man Joost hebben, naast hun drukke werkzaamheden, ook veel betekend voor de Adventskerk. Zij waren er bij vanaf de opbouw midden jaren '50. Zo was Greet een halve eeuw geleden leidster van de zondagschool. Er brak een zware tijd aan voor Greet toen bijna vijftien jaar geleden Joost, haar man die haar zo dierbaar was, overleed. Wat haar steeds veel voldoening bleef geven, was haar mooie tuin. Zowel Joost als Greet hielden veel van bloemen. Ook het wekelijks zien en spreken van de gemeenteleden was belangrijk voor haar. Ze sloeg geen zondagse dienst over. Dit werd moeilijk toen ze in 2012 niet langer thuis kon wonen. In Berkel en Rodenrijs miste ze zowel haar tuin als de kerkgang en contacten op zondagmorgen. Gelukkig was er in huize St. Petrus wel iedere week een ochtend bloemschikken! Bij elk bezoek werd gevraagd naar het welzijn van alle gemeenteleden die ze kende en kwam het diepe verdriet naar boven over het gemis van Joost en haar vroeg gestorven zoontje. Een jaar of twee geleden verhuisde Greet alsnog terug naar Zoetermeer. Kerkbezoek was voor haar helaas niet meer mogelijk. Wel bleef ze elke keer informeren naar het wel en wee van de kerk en haar leden. En gaf ze uiting aan haar verlangen naar Joost. We mogen vertrouwen dat Greet en Joost nu in liefde herenigd zijn en zullen haar in dankbaarheid blijven gedenken.

Marja Hofman

Bloemen

Ten gevolge van mijn verjaardag (20 mei) ontving ik eergisteren bezoek van Erica Gunzel. Zij bracht mij een mooi bouquet namens het bestuur van de VCGZ. Voor deze geste wil ik het bestuur hartelijk dankzeggen. Het bouquet zal a.s. maandag

zeker de aandacht trekken. Graag de hartelijke groeten aan oude bekenden van de thans 88-jarige Henk de Vries.

Vrijzinnige zomerontmoetingen

In de maanden juli/augustus organiseert het Vrijzinnig Beraad, een overlegorgaan van vrijzinnige kerken uit de regio, een aantal zomerontmoetingen met inhoud op lichte toon. Toegang gratis. Hieronder een overzicht:

ONS KANTELEND WERELDBEELD

Er verandert nogal wat, de laatste tijd. Soms zijn we daar blij mee; vaak geeft het ons zorgen, maakt het zelfs bang. Dan verandert ons beeld van de wereld. Maar als je weet hoe en waarom veranderingen plaatsvinden, vallen ze meestal wel mee. Op deze avond wil Geert Hamaker (socioloog en remonstrant) proberen om enkele maatschappelijke ontwikkelingen te bezien in het kader van ons sterk ‘kantelend’, beeld van de wereld om ons heen. Dr.

H.G. Hamaker (1936) was beleidsadviseur met achtergrond in wetenschap, nationale en internationale adviesorganen, in bestuur en management bij de overheid en in intensieve betrekkingen met het bedrijfsleven.

Donderdag 4 juli om 20.00 uur in de Remonstrantse kerk, Laan van Meerdervoort 955, Den Haag.

EEN ZOMERAVOND MET GEDICHTEN EN MUZIEK

Het tuinfeest, een gedicht van Martinus Nijhoff (1924):

‘De Juni-avond opent een hoog licht / Boven de vijver, maar rond om de helle / Lamp-lichte tafel in het grasveld zwellen / De boomen langzaam hun groen donker dicht. / Wij, aan 't dessert, eenzelvige rebellen, Ontveinzen 't in ons mijmerend gedicht, / Om niet, nu 't uur eind'lijk naar weemoed zwicht, Elkanders kort geluk teleur te stellen. Ginds, aan de overkant, gaan reeds gitaren, En lampions, en zacht-plassende riemen, Langzaam over verdronken sterren varen / Zij zingen, nijgen naar elkaar en kussen, Geenszins om liefde, maar om de sublieme Momenten en het sentiment daartusschen.’

Neerlandica Ingrid de Bonth, kerkmusicus Hans Jacobi en ds. Reinhold Philipp brengen gedichten en muziek ten gehore van dichters en componisten.

Vrijdag 19 juli om 20.00 uur in de Remonstrantse kerk, Laan van Meerdervoort

955, Den Haag.

KLOOSTERDAG

Stadsklooster Delft organiseert op 25 juli een Kloosterdag met stilte, teksten, muziek en dans in de Lutherse Kerk in Delft. Je kunt je nu al opgeven door een berichtje te sturen naar

stadskloosterdelft@gmail.com. Je ontvangt dan z.s.m. de flyer met het programma en andere informatie. Stadsklooster Delft is een initiatief van enkele Delftenaren om in samenwerking met anderen een open spiritueel netwerk te creëren. Kijk ook eens bij www.stadskloosterdelft.nl

Donderdag 25 juli in de Lutherse Kerk, Noordeinde 4, Delft.

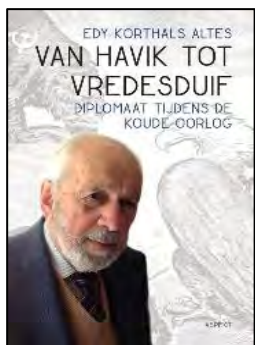

HOE STEMMEN VRIJZINNIGEN EN WAAROM?

Lezing door Meine Henk Klijnsma

Nadat Nederland in 1848 zijn fluwelen revolutie had beleefd en Thorbeckes Grondwet tot stand kwam, brak een bloeitijd aan voor het politieke liberalisme en de godsdienstige vrijzinnigheid. De vraag naar het hoe en het waarom van het verband tussen beide soorten vrijzinnigheid is intrigerend. Net zoals de vraag naar de verdere ontwikkeling van de politieke voorkeuren van de vrijzinnig-protestanten in de 20e eeuw. Stemden de godsdienstig-vrijzinnigen nog steeds overwegend liberaal (of vrijzinnig-democratisch) of ook wel op de SDAP? Vandaag de dag is de klassiek godsdienstige vrijzinnigheid gemarginaliseerd. Wat kan haar (morele) betekenis zijn met het oog op kwesties als de nieuwe maatschappelijke tweedeling, de toekomst van de natiestaat en de verdediging van de rechtsstaat?

Donderdag 1 augustus 19.30 uur Doopsgezinde Gemeente Paleisstraat 8 Met drankje na afloop drankje.

IN GESPREK MET EDY KORTHALS ALTES

Op vrijdag 2 augustus komt oud-diplomaat Edy Korthals Altes met ons spreken over zijn bewogen leven en zijn boek 'Van havik tot vredesduif'. Bij mooi weer beginnen we in de tuin waar we met elkaar lunchen. Na de lunch bekijken we een aflevering van 'Het vermoeden', waarin Korthals Altes wordt geïnterviewd over zijn leven. Na een visioen besloot hij zich vanwege de bewapeningsloop terug te trekken als ambassadeur in Spanje. In

zijn boek ontvouwt hij een eigen visie op het christendom en haar taak. Na de filmvertoning is er volop gelegenheid om in gesprek te gaan met Edy Korthals Altes. De heer Doeke Eisma zal het gesprek inleiden en begeleiden.

Vrijdag 2 augustus van 12.00 tot 15.00 uur in de Houtrustkerk, Houtrustweg 1 (hoek Beeklaan 535), Den Haag. Met lunch en hapjes.

NIET MIJN WIL, MAAR UW WIL GESCHIEDE

Workshop: oefenen in stilte

Sinds mensenheugenis proberen mensen erachter te komen wat ‘gods wil’ is. Quakers zoeken ‘gods wil’ in stilte. Besluiten worden niet ‘genomen’ maar ze ‘ontstaan vanuit de stilte. Hoe werkt dit dan precies zal men zich afvragen. Hoe kan men onderscheid maken tussen de ingevingen van het ego en die van de Geest? Kan deze methode door iedereen worden toegepast? Na een korte inleiding over de quaker spiritualiteit en een stilte volgt een uitleg van de ‘quakermethode’ om gods wil gewaar te worden. Tot slot voorbeelden van quakerbesluitvorming in de 18e en 21e eeuw, die illustreren hoe deze in de praktijk werkt.

Donderdag 8 augustus van 10.30 tot 12.00 uur in het Quakerhuis, Stadhouderslaan 8 in Den Haag. Informatie: Willem Furné, tel. 06-54233334.

CORNELIS LELY

Lezing door Coos Wentholt

Cornelis Lely (1854-1929) kwam uit een vrijzinnig, doopsgezind nest zoals de Wikipedia laat weten. Hij is drie keer minister van Waterstaat geweest en de grote man van de Drooglegging van de Zuiderzee en de aanleg van de Afsluitdijk. Maar hij was al eerder in de Gemeente Den Haag actief als wethouder en een van de bedenkers van de Vissershaven in Scheveningen. Daar was geen haven, dus de loggers konden hier niet komen. Wel konden zij uitwijken naar Vlaardingen maar dat was te onhandig. Pas in het begin van de 20ste eeuw was de eerste haven klaar. In de Doopsgezinde Gemeente was Cornelis Lely ook zeer actief. Hij zat vele malen in de kerkenraad, in een raad van advies, of van financiën. Hij bleef ook in allerlei adviesraden zitten. Zijn dochter vond hem op een avond voor het eten op zijn 75ste achter het bureau gebogen over een rapport voor de radio. Hij lag daar niet in Morpheus armen, maar God had hem naar de hemel geroepen.

Woensdag 14 augustus om 19.30 uur in de Doopsgezinde Gemeente Paleisstraat 8, Den Haag. Met drankje na afloop.

THOMAS, APOSTEL EN REIZIGER IN INDIA

Lezing met dia presentatie door drs. Katrijne Bezemer.

De apostel Thomas is bij velen bekend als de ‘ongelovige Thomas’. Desondanks of juist daardoor is deze leerling van Jezus zeer geliefd. Van Thomas werd verteld dat hij naar het Oosten trok, naar India, en daar het christendom verspreidde. Tegelijkertijd wordt hij ook gekoppeld aan het oude Edessa, het huidige Urfa. Portugese missionarissen waren in de 16e eeuw verbijsterd toen zij in India de kerken van de Thomas-christenen aantreffen. Behalve de Bijbel zijn er andere bronnen over Thomas zoals het bekende Evangelie van Thomas. Oude teksten die nieuwe informatie bieden. Waarom wordt Thomas daarin diverse malen ‘de tweeling’ van Jezus genoemd? Wat doceerde Thomas aan zijn leerlingen? Hoe kwam hij in India terecht?

Woensdag 21 augustus om 20.00 uur in De Hoeksteen, Rozenboomlaan 119, Voorburg. Met hapje en drankje.

Kerkdiensten VCGZ

<i>Datum</i>	<i>Voorganger</i>	<i>Organist</i>	<i>HVD</i>	<i>Deurdienst</i>
30-06-19	Geen dienst			
07-07-19	Geen dienst			
14-07-19	Mw. M. Speckens-van Tuyl	Dhr. J. Dekkers	Dhr. T. Vessies	Mw. H. Bridié
21-07-19	Geen dienst			
28-07-19	Ds. E. Cossee	Dhr. H. Ruiter	Mw. J. Sulkers	Mw. N. Veldman
04-08-19	Geen dienst			
11-08-19	Da. L. Lafeber	Dhr. J. Dekkers	Dhr. W. Visser	Mw. N. Veldman
18-08-19	Geen dienst			
25-08-19	Da. M. Kwant	Dhr. H. Ruiter	Dhr. T. Vessies	Mw. H. Bridié
01-09-19	Geen dienst			
08-09-19	Ds. K. van Klaveren	Dhr. J. Dekkers	Dhr. W. Visser	Mw. M. Boeijinga
15-09-19	Geen dienst			
22-09-19	Ds. P. Wilbrink	Dhr. H. Ruiter	Dhr. W. Visser	Mw. M. Boeijinga

Eindredactie van de Nieuwsbrief van de Adventskerk:
Jolande Annema en Karl van Klaveren

Website van de Adventskerk: www.vcgz.nl

Bankrekeningnummer van de VCGZ: NL 07 INGB 0003 1665 56